

ایران تنها است

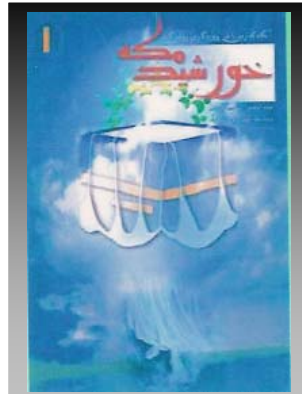

۹۷

سلام ما
مسلمین ما

مستفتیان: بزرگترین عید مثر
آنکس میمانی
شب سرفروش ساز
هده در انتظار او آرزوی دیرینه
بک رنده حنی: نشانه ایمان
دین کامل: اعجاز قرآن
سازگان هر خشان آتیه دوازده نفرند
سروان یوگزیده مردم مرا فراموش کرده اند
در جستجوی آب: کودکان کم عقل
شبهای تیره: رازی که باید پوشیده بماند
او در بین ماست: خوشبختی
حالات منتظران: قربان جای پایت
تالابو: سیری در مشاهدات فرج
کشور صاحب الزمان: ایران شبهه خانه ما است
زیست او باشیم: از خواب غفلت بیدار شدم
نمندن حقیقی بشر: تحول عصر ظهور
آماده دمدار شویم: تکلیف مسئولین
کوی محبوبه
موال شما پاسخ ما

در جهان تنها کشوری که نام صاحب الزمان
زیست آن کشته و حتی رهبران خود را
سرمیزی کوچک برای آن امام بزرگ می دانند،
کشور ایران است، ایران پایگاه تشیع
و پیروی از امامان معصوم علیه السلام است.
ایران دائماً با عنایات خاصه
امام عصر علیه السلام از ولایت امام و اجداد
ظاهریش رویه رو بوده و خواهد بود.

نقل یک تشریف از کتاب
«ملاقات با امام عصر علیه السلام»
نوشته: حجة الاسلام والمسلمین
سید جعفر رفیعی صدررنگه

زمانی که در آن به سر می‌بریم ، زمان غیبت و محرومیت جامعه جهانی از نور پرفروغ امامی است که خداوند متعال او را برای اجرای قوانین خود در زمین تعیین فرموده ولی صید الفسوس که آن حضرت اکنون بایستی توجهی و عدم شناخت از سوی مردم ، مجبور به زندگی غائبانه و ناشناس شده است .

در این میان ، تنها کشوری که با یاد و نام آن حضرت پرچم پرافتخارش همچنان سرافراز و سربلند مانده ، کشور ایران است که با عنایت خاصه حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف در برابر تمامی قدرت های مادی جهان ایستاده و حوادث صد سال اخیر (لااقل) به جهانیان نشان داده است ایران در بناه منجی عام بشریت قدرتمند واقعی و اول قدرت بلا معارض در جهان است ؛ زیرا همه قدرت های جهان از شرق گرفته تا غرب در برابر آن زانو می‌کنند و زمین زده و از انهدام و رویارویی با آن ، پس از خوردن سیلی غیبی از سوی امام عصر علیه السلام ناامید گشته اند .

اینکه به ملاقات و تشریف مرجوم آیه الله العظمی نائینی رحمه الله علیه که بیانگر این

واقعیت است و عده ای از علماء شیعه قضیه تشریف او را نقل کرده اند ،

می‌پردازیم . این تشریف در کتاب «ملاقات

با امام عصر علیه السلام» نوشته حضرت

حجة الاسلام والمسلمین سید جعفر رفیعی است

نویافته چنین آمده است :

میرزا محمد حسن نائینی معروف به میرزای نائینی از علماء

و فقهاء و مراجع بزرگ مسلمین و استاد بسیاری از مراجع تقلید عصر

حاضر بودند .

معظم له توجه به صاحب شریعت و به مولا و مقتدای خود حضرت ولی عصر علیه السلام را کمتر از یاد می بردند و دائماً با یاد و توسل به حضرتش می زیستند تا دار فانی را وداع گفتند . از جمله از ایشان نقل شده است که :

در دوران جنگ جهانی اول و اشغال ایران توسط قوای انگلیس و روس که حملات و هجوم ها به ملت شیعه اوج گرفته بود ، مرحوم آیه الله العظمی نائینی رحمه الله علیه خیلی پریشان بودند و نگران از این که : این وضع به کجا خواهد انجامید ، نکند که این کشور محب و دوستدار امام زمان محل الله تعالی فرجه از بین رفته و سقوط کند .

در همین موقعیت ، شبی به امام عصر ارواحنا فداه توسل شده و در حال توسل و گریه و نالواحتی به خواب می روند و می بینند :

دیواری است به شکل نقشه ایران و شکست برداشته و در حال افتادن است ، در زیر این دیوار یک عده زن و بچه نشسته اند و نزدیک است دیوار بر سر آنها خراب شود .

مرحوم نائینی قدس سره وقتی این صحنه را می بیند به قدری نگران می شوند که فریاد می زنند و می گویند : خدایا وضع به کجا خواهد انجامید .

در این حال می بینند که حضرت ولی عصر علیه السلام تشریف آوردند و انگشت مبارکشان را به طرف دیواری که خم شده و در حال افتادن بود گرفتند و آن را بلند کردند و دو مرتبه سر جایش قرار دادند .

و بعد فرمودند : اینجا شیعه خانه ما است می شکند خم می شود خطر هست ولی ما نمی گذاریم سقوط کند . ما ننگش می داریم .